

PÉCSI FIGYELŐ.

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Postán vagy Pécselt házhoz küldve: EGYES ÉVRE 5 Ft - kr. FEL ÉVRE 2 - 50. NEGYED ÉVRE 1 - 25. EGYES SZÁM 10 kr.

HIRDETÉSEK ÁRA: Egy öt hasabos petit sor egyszeri megjelenésért 6 kr., 3-szorított 5 kr., 10-szorított 4 kr. ártandó.

A felelős szerkesztő lakása: Ó-pósta-utca 16-ik szám. Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, BLAUHORN ANTAL úrnál a városház épületben, LILL JÁNOS úrnál a budai külvárosban, BÖHM C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden pósthivatalnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: János-utca 8-ik szám.

A pécsi atleták.

Egy közigazgatási tisztviselő egy lap közleménye által magát sértve érzi, s felszólítja a lapszerkesztőt, hogy a sértő közlemény íróját nevezzék meg. Ez azt nem teszi, s e miatt kihívják párbajra. A lapszerkesztő a kihívást visszautasítja. Helyesen tette-e a lapszerkesztő, hogy a kihívást visszautasította, arról itt most ne beszéljünk. Sok beszéd, sok tinta folyt már el a párbaj felett, számtalan-szor igyekeztek már szóval, tettel, írással felvilágosítani az embereket a párbaj esztelenségéről, ezirányban tehát még több szót vesztegetni merőben felesleges. A kinek esze és szíve, s a mi fő, becsülete rendben van, az párbaj meg nem kívánja, az érveket meg nem közelíthető higyelevőség, a mende-monda elől szűkülő gyászvitél, vagy az olyan holdkörös becsület, mely ideges paroxiszmában a párbajt, ezt a boszorkányhívók idejében készült recepte szerinti flastromot, egészségére nélkülözhetetlen tartja, ám verekedjék. Oklózódás közben dagadtra vert becses orrát fotografírozassa le, levágot fülét tegye spirítuszba, a levegőt Komjáthy-féle pisztolyokkal lövlyukakat foglaltassa aranyrámába, szóval tegyen meg mindent, hogy kifogástalan becsületének kézzel fogható bizonyítékait és ereklyéit a késő nemzedék is csodálhassa. Tegyen gusztusa szerint, mi másnak a gusztusát legfeljebb kinevetjük, de el nem rontjuk. Most se szólnánk, ha a kis történetnek folytatása nem lett volna, de volt. A kikoszorózott fél, a kapott füleskosarat a pécsi atletaklub elé viteti, s a szerkesztőt érzékenyen bepanaszoltatta. A dicső szerepe a vármegye basája, az érdemes főjegyző, a klub elnöke vállalkozott. Eljen soká! A választmányban szavazásra került a sor s az elnöki szavazat döntött, hogy az ügy — tárgyalassék. Kérdjük honnan veszi a pécsi atletikai klub a jogot, hogy magánügyekbe avatkozik? Honnan veszi a jogot, hogy olyan valakinek «becsülete» feletti legyen, ki öt bíróval fel nem kérte, s ilyen gyanánt el sem ismeri. Hiszen már egymaga azon körülmény, hogy a klub elfogad, sőt követel olyan léhaságot, mint az a párbaj,

öt végképen disqualifikálja arra, hogy olyan komoly ügyben mint a becsület: véleménye egyáltalában számbavetessék. De eltekintve ettől, kérdezzük, illő, tisztességes eljárás-e az, hogy meg sem hallgatva: pálcát törjenek valaki felett? S mennyire furcsa eljárás az, a midőn maga az érdekelt fél is szavaz. Ez hát a lovagiaság? Nos hát, ha ez, köszönjük, nem kérünk belőle. Vége a pécsi atletikai klubnak, ha a személyes bosszu által vezérelt, pöffeszkedő párbaj-bolondok által vezettelt magát. Rázza le a középkori gondolkodásnak lidércz-nyomását, szakítson ki-úndián érzelmű tagjaival és legyen modern, legyen olyan, mint a minőt a jelen művelt s polgáriusult társadalom megkíván. A czafrangos vitézek csak hadd parádezzanak a vármegye házában; odavalók, ott van a középkori sötétség tanyája. A többség legyen józan. Maradjon meg eredeti czéjja mellett, s ez: a testi erő, edzettség és ügyesség fejlesztése. E czélelég jó, s ha erjét s ügyességét a közjó érdekében is hasznosítva mint túzótló, mentő társulat is szervezkedik, az meg épen tiszteletré s minden elismerésre méltó. De szakítson a holdkörös, romantikus, lovagias nyelvkedveléssel. A régi nehéz pánczélos csatamélt a mostani atleták fürge velocipéddel cserélték fel, s nem hallottunk semmi panaszt, hogy a nyereggel érintkezni hivatott testrészt a modern változás miatt fellázadt volna. Azt hiszik az atleták, hogy eszük kevésbé képes a modern haladásra s fellázad a gonolkozsmód és nézeteknek egy kis józan reformja miatt, mely már úgy is elodázhatlan? Ne higgyék! A lovakok kora lejárt! A mai kor a békés és munkás polgárság kora! Spectator. Az ideai császár-találkozás. A 90 éves Vilmos német császár a mostani nyári évad alatt sem engedte Gastoint, hova már husz év óta jár földeni. A világ betegnek vagy végegyengülésben szenvedőnek gondolná, ha otthon maradt volna. Utra kelt tehát, hogy megnyugtassa a világot testi és szellemi egészségének kifogás talanságról. Jelenleg osztrák földön tartózkodik, kedden utazott Innsbruckból Gasteinba. Aki látták, azt mondják, hogy megéri a száz esztendő.

Teste kissé moghajolt, botra támaszkodva jár, a vasuti kocsiából szolgál segítik le, de azért még tartja magát. Az insbrucki hölgyeket, kik térdhajtással fogadták, gavalléros, könnyed főhajással üdvözölte. Az ut nem viselte meg. Éjjel és kora reggel utazik, hogy véde legyen a hőség ellen. Hogy merényletet akartak ellene intézni a szocialisták, azt gondosan eltitkolták előtte. Még utközben is dolgozik és munkától kifáradva ledől ágyára, melyet mindig magával visz. A politikai kombinációk természetesen ez alkalommal sem mehadnak el, noha nincs vele a cancellár. Bismarck és Kálnoky más-hol fognak találkozni. A bodeni tavon az öreg császár Luit-pold bajor kormányzó-herceget fogadta. Az örült Ottó királyt alighanem a herceg fogja felváltani a bajor trónon. Állítólag ezt beszélte a bodeni találkánál. Ferenc-József császár és király — mint hírlík — Salzburgban fogja meglátogatni császári barátját. Tehát lesz császár-találkozás, de nem hármas, hanem kettős. A muszka czárral való testvér-ülekezések az idén elmaradnak. Ez már maga egy politikai tümeny. A német-orosz barátság meglazult, mióta a francziák és oroszok oly nagyon szeretik egymást. Vilmos és Ferenc-József találkozása annak a jele, hogy az osztrák-magyar-német szövetség szilárdan áll. Nemelyest örülünk ennek, mert ha nem is használ nekünk a német, legalább nem árt. A salzburgi császár-találkozásnak inkább udvariassági, mint politikai színe van. A benső barátságban élő uralkodók hódolnak az eddigi szokásnak. Ischibe az idén nem fog elmenni a német császár, mert Erzsébet királyné sem lesz ott. Királynék azért nem ment Ischibe, hogy ne fárasssa oda az agg császárt, kinek fáradt testében és lelkében még mindig akkora a fiatal gavalérság, hogy különben világért el nem állott volna az ischli tisztelgo látogatástól. A bolgárok családása. Koburg Ferdinánd hercegből most már aligha lesz Bolgár Nándor és Bulgária fejedelme, esetleg királyja. Bésből azt a szenzációs hírt jelentik, hogy a bolgár küldetés és Koburg Ferdinánd herceg közt megszakadtak a tárgyalások. Szegény bolgárok, mekkorát csalódtak! Azt hitték, hogy Koburg herceggel igen jó fogást csinálnak. Rokonságban van valamennyi uralkodó-bázzal, a czárnak sínes ellene személybe vágó kifogása, mögötte áll Anglia, Ausztria-Magyarország, Német, Olasz és Törökország, tehát nála senki sem oldhatja meg jobban a bolgár kérdést az által, hogy tejjere teszi a bolgár koronát. Csálódtak benne a bolgárok, csalódtunk benne mindnyájan. Koburg herceg nem a fértias és határozott elhatározások embere, a tettektől és bevégzett tényektől meg irtózik. A bolgár küldöttséget csak szép szóval tudta tartani és pompás ebédrel traktálni. A szép szavakat alighanem Kálnoky gróf külügyminiszter magoltatta be vele. A bolgárok azonban nem szép szavakért és kitünő étek-fogásokért utaztak Bés-Ebenthalba,

hanem hogy rá bírájk rögtön leutazni Bulgáriába. Ez az ut sehogysem volt inyére Koburgnak és a tárgyalások megszakadtak talán végkép, talán csak hosszabb időre, mint mondják két hétre. Borsódzott a háta mikor előadta a bolgár küldetés, hogy utazzék le csak három napra Bulgáriába, tegye le a fejedelmi esküt, alakítson orosz barátkormányt (ez eskütek lett volna az oroszok számára), osszassa fel a nagy nemzetgyűlést, és aztán keljen körutra és kérje ki az európai udvarok hozzájárulását megválasztásához. A bolgárok — mint látjuk — tetteket kívántak, a tettek oly láncolatát, mely elszánt férfiúi akaratot tütelez fel, a mi nincs meg Koburg herceggel, ki annyira óvatos, tétova, ingadozó és félenk, hogy a törvénytelen eljárásnak még látszatát is kerüli. Nem akarta a muszka czár kegyét kockáztatni, mivel szeretett volna fejedelmé lenni, de semmit sem mert és így semmit uton Jászberénybe, mint bizonytalan, görnyögős uton Szófiába. Mit csinálnak majd most a Bolgárok? A bolgár nemzetgyűlés nem pusztá komédiából választott fejedelmet. Kénytelen volt rá, mert először az egy év óta húzódo ideiglenes állapot tarthatatlanná vált, másodszor a zilált belállapot miatt miniszterek és kormányzók közt surlódások támadtak, minek következtében az ók állása és kitarása is megrendül, harmadszor az érdekeltek hatalmak semmit sem tettek a bolgárok ügyében, tehát a bolgárok maguknak kellett valamit lendíteni az ügyön, negyedszer felni kellett attól, hogy a bolgár nép, ismét Oroszország karjai közé kívánkozik, látván azt, hogy a többi nagyhatalom egészen magára hagyja. A fejedelm-választások ezek voltak. A választás nem járt eredménynyel, de az okok fennmaradtak; ezeknek a nyomása alatt Bulgária vezérlo férfiúi furcsa dolgokkal lephetik meg a világot. Talán bünbocsánatért fognak eszedkelni a muszka czárnál és újbol muszka állapotokat teremtenek Bulgáriában. Talán kimondják Bulgária és Kelet-Rumélia függetlenségét és megteszik királyságnak. Talán kikiáltják valamennyi koronás fő rümelétre a köztársaságot. Szóval furcsa dolgokra lehetünk elkészülve, mert a mostani helyzet tarthatatlan, ezt be kell látni mindenkinél. A bolgárok türelmessen vártak és jó sokáig kitartottak. Nem lehet őket majd vádozni, ha ismét rakonezatlan gyermekek lesznek Európának és a tüzrel kezdenek játszani, mely átesaphat a szomszódra. A bolgárok keservesen csalódtak, a családás sokszor ragad kétségbeesett tettekre. Aratás és kivitel. Az aratási munka kedvező időjárás mellett szépen és zavartalanul halad ország-szerte. A hivatalos jelentések, valamint a magán tudósítások egybehangzóan az aratást, főképp búzából, középen fölülének mondják mennyiségre nézve, a minőség pedig

olyan, hogy ahhoz hasonlóval évek óta nem dísekedhettünk. Különbön eltekintve minden hivatalos felvételektől, elég rá nézni a duzzadó keresztetköl borított szántóföldekre, hogy örvendezzünk a természet gazdag áldásának. A termelő örömet két körülmény ronthatja meg. Az alacsony árak és a fogyasszásti piac hiánya. Ha a bőterméssel jó árak és élénk kivitel járna, a sokat sújtó gazdaságosság a folyó évben kissé összeszedhetné magát. A világpiazi árakra a mi termésünknek ma már igen csekély a betoyása. Mint buzatermelők magában Európában is mennyiségre nézve a harmadik helyet foglaljuk el. Az Amerika és India által produkált mennyiségekhez viszonyítva, tekintve nagy belfogyasztásunkat, versenyünk a világpiacon eltörpül. A folyó évben összesen 4.8 millió kat. hold volt búzával bevetve; tekintve a termés jó eredményt, a termelt mennyiség 40-42 millió hektoliterre becsülhető. A bevetett terület nem haladja meg az 1880-1885-iki átlagot, mely szintén 4.8 mill. kat. holdra ment; ebből learatva átlag 4.3 mill. hold lett, míg a többinek vetése különböző okokból elpusztult. A holdankinti átlagtermés az emlitett 5 évben 7.43 hektoliter volt. Ez nem adna ki többet, mint 32-33 millió hektoliter összes termést, a mennyit ugyanezen az öt évi átlag tesz. Köztudomás tény azonban, hogy a valódi eredmény jóval fölülhaladja a hivatalosan kimutatott mennyiséget; számítással véve ezt a körülményt, valamint azt, hogy a legjobb buzatermő vidékeken, minők például a Duna-Tisza köze és a Tisza-Maros szége, a termés a bevetett terület 61 százaléka, illetve 65 százaléka meghaladja a közepét, még összesen alig 1 százalék marad azon alul, valamint azt, hogy ez a terület az összes buzatermő területnek felénél több, azt hisszük, 40-42 mill. hektoliterrel nem becsüljük túl idei buzatermésünk mennyiségét. A belfogyasztás, valamint malmaink az ősztérmet 75-78 százalékát emésztik föl. Idei buzáfölgelünk tehát bátran, a vetőmagot is leszámítva, 6-7 millió hektoliterre tehető. Ez a mennyiség megfelel az 1882-diki év eredményének, a midőn szintén 40-42 millió hektoliter buza termett. Kivitelünk meghaladta ugyan a hét millió hektoliter, de abból levonandó a Romániából és Szerbiából behozott mennyiség, a mi több volt 1 millió hektoliternél. Akkor is a kivitel valamivel többet tett ki 6 millió hektoliternél saját termésünkben. A viláfgalomban 6-7 millió hektoliter buza nem befolyásolhatja az árak fejlődését, a mi könnyen érthető, ha vesszük, hogy az Egyesült Államok többet 50 millió hektoliternél, India meg ennél is többet dobhat éventik az európai piacokra. Termésünk értékesítése tehát egyfelől a tengerentúli versenyző államok és Oroszország természetétől, fennmarad készleteitől függ, másfelől pedig az európai fogyasztó államok termési eredményeitől. Konstatáltatott az, hogy ugy az Egyesült-Államok, valamint India [termelése jóval hátramaradt az 1885-ik és 1886-ik évek eredményeihez képest. Az Egyesült-Államok

TÁRCZA.

Elgondolom. Ha láthatom a pirkadó eget S a harnatot, Mely égi gyémánt-szirkaként ragyog A kert nyíló virágai felett; Elgondolom: Mi szép a te könnyes tekinteted! Ha bálnom a csillagos eget Nyár-éjszakán, Mely — mintha az egész menny volna tán — Ott reng a sima tó-tükör felett; Elgondolom: Mi szép a te mosolygó kék szemed! S ha látom a viharfelhős eget Villámival; Lelkemből a remény, a vágy kihal, S kél benne egy bús, fájó érzet: S elgondolom: Mért e szemeknek hinni nem lehet?! — y — 2. Pompeji. Vízkelety Imrétől. (Folytatás és vége.) Az alsóbb osztálybeliek és szegény sorsu emberek jelenléte és szokásai mellett azon festmények tanuskodnak, melyek a csapszék vagy műhelyek falaira festvők, vagy rajzoltattak. Bizonyosra vehetjük: ezek a korcsárosok, süttők, halászosok, csakugyan látkák a bódékat, melyekben feltalálhatók még műszereik, ott mulattak a csapszékben. A festmények egyike a szolgálókat mutatja, akik mulattatják és ivásra négatják a vendégeket. Egy másik képen két szakállas ember kocskatáblát tart

a térdén s koczkázik; a következő képen veszeksenék játékosaink; a zajra belép a korcsáros s udvariasan felkéri őket, hogy menjenek az utcára veszekedni. Egy érdekes festményen szakácsot látunk a Forumon, a szabadban meglepedve, párolgó husos fazeka mellett, emberek által környezve, kiket konyhájának jó illata salogatott oda, a pálcza végén egy kis rézedényt tart és kimeríteni készül vele fazekából, a mit előad a vevőinek. A festő maga észlelte ezen életteljesen visszaadott parasztoakat, munkásokat, a mi szerzeteseinkhez hasonló csuklyás tunikában; saját szemével látta a napbar-nított katonát nagy csizmában, bő ruhájában. A művészek híven utánozták, a mi szemek előtt volt, Pompejiak számára. Egészen másképp vagyunk az 1480 mythologiai képpel, melyek némelyike a kompozitiónak kiváló tehetségére vall, eredeti alkátása a művészeknek, kik egyszenen azon házak díszüel gondolták ki, a melyekben manapság láthatók. Meg van állapítva, hogy ezen motívumok is dolgoztak azon iskolához tartoznak, mely N. Sándor utóainak udvaránál virágzott. Az alexandriai nagy hellenista művészetet utánozták; és világosan magukon viselik a kor — bélyegét (323 K. e. egész 30 K. n.) és a görög alkotásnak minden jellemző vonását. Midőn a görög városok elvesztették Sándor alatt szabadságukat, kissé meglazult a kötelék köztük és a lakosság között. Kevésbé érezték magukat kötelezetteknek a köztársaság irányában, miután nem nyújtá a polgároknak az előbbi jogoknak, s mióta nem vettek oly közvetlen részt ügyekben, kevésbé valának büszkéek reá, s többet önmagukra; a pénz, mely nem vala többé a nyilvános emlékre szánuva, megtartották feldíszítésére saját házuknak, melyet előző központjává tettek. Ekkor két mozzat merült fel a görög művészet történeté-

ben, hogy ápolja a vallási hitet az istenek képei és jötteik ábrázolása által, hogy felélessze a polgárok hazafiságát őseik nagy tetteinek folyton látványával; a másik az, midőn a művész csak megrendelésre dolgozott, s alkotásai fényűzési czikké lettek, egy sorba helyezve az ipar termékeivel, a szemek hiu gyönyörködtetésért halmozva fel a gazdagok palotáiban. Kétséget nem szenved, hogy a pompeji díszítési rendszer e szokásból fejlődött ki. Hogy meggyőződjünk róla, elég tanulmányoznunk a módot, melylyel a compániai városokat díszít mythologiai és egyéb jelenetek a házak falain elhelyezték. Tudjuk, hogy az előkelő személyiségek és nagy urak fényűzése folytást szemet szart, élvezetük némelyikét a kevésbé vagyonosok igyekeztek kevesebb költséggel megszerezni; hogy utánozták a gazdagok példáját, az „al-fresco-festést” gondolták ki. Al-pilléreket festettek falakra, a mythologiai vagy genre-képek festett kezek által vannak körülveve, mely a párkányzatra támaszkodni vagy állványokon nyugodni látszik. A képek azon esalóka benyomást kel-tik a szemléelőben mint az igazi festmé-nyek. A fresco tehát takarékos módot nyuj-tott a kevésbé vagyonosoknak a gazdagok utánzására. És valóban, alig van Pompeji-ban egy ház is, melynek falai ne volnának gyakran igen érdekes mythologiai képekkel díszítve. A jámbor nyárspolgárok, a kis vevn zöld lejtőinek tövében, nem szerették volna, hogy szemek elé tárják az antik mythológiának minden borzalmit. „Az erőszakos jelleű festmény megzavarja a lelket” mondá Ge-neva, azért a mosolygó és vig jeleneteket szemelék ki, s kerülik a nagyon gyászosa-kat. A szép házak csaknem minden falát, az istenek kalandjai s a hőskor legendái

horitják. A szerelmi történeteket minden egybűnek tölje helyezték. A többi műágak, melyeket Görög-ország Romának átkölesönzött, meghonosult új hazájában, a testészet ellenben soha sem lett rómaiá. Néha birtokában van e szerencés nyárspolgár a görög szobrászat egyik-másik legszebb alkotása bronz-után-zatának: tánczólo satyrnak, küzőlo athlétá-nak stb. Fellogja szépségét, talpazatra he-lyezte atriumában vagy perystyljében, hogy tekintetével gyönyörködjék. Mig a szobrászat kedvtelve népesít be a köztereket a császári család képeivel; a festőknek soha sem jutott eszébe, lefeste-ni a templomokban Augustusnak és utó-dainak viselt dolgait. Róma története őket soha sem lelkészté, a mit igen természet-szerű találunk, ha megmondjuk, hogy a gör-ög polgárosodás mely gyökeret vert itt jóval előbb, sem mint rómaiá lett volna és sokkal gszintűbben utánozta a görögöket, sem mint Romában ezt tenni merték a kor-szak alatt. Midőn Pompeji már le volt igazva Sullá által, Pompejiék samnita származású lakószai, ugy a tekintélyre vágyakozó pol-gároknak, mint az alsóbb osztálybeliek is, ro-maiaknak tekintették magukat, utánozták emlékeit, divját, majmolták beszédét, át-élték életét. A latin lett hivatalos nyelvük; azt beszélté a nép is, paraszto és városiak egyaránt; azt használták ugy a magán, mint a közéletben is; a görög csak kivéte-lesen fordult elő, de — az iskolás gyerme-kek falkarczóloataik után itélve, — a görög az iskolákban tanítottat. Nem csak beszél-tek uraiknak nyelvét, hanem érzelmeikben is osztoztak. A császárnak nem voltak oda-adóbb alattvalói; elsők léptették életbe Au-gustus kultussát. A hivatalos feliratok tele-vannak a tisztelet és ragaszkodás kifejezé-sével az uralkodó és családja iránt. Több-ször olvassuk — a köznép által szénnel a

falra rajzolva — e felkiáltást: „Eljen a császár!” és hogy „a fejedelmek üdve alkotója alvatloik boldogsága” stb.) Pompejiben, egybűtt is, sőt talán még nagyobb számmal voltak iparosok és nap-számok. Eddig ugyan még nem fedezték fel a városrészeket, melyekben a szegény em-bekek lakoztak. Meglehet, némelyek a felső emeleteket (Coe naulo) látkák, melyekről szó van olykor a bérleti hirdeményekben. Az alsóbb osztálybeliek életéről és szoká-sairól különben a csapszékék és szállók, de főképpen e helyeken találtó feliratok és fal-festmények tesznek tanubizonyoságot. Tud-juk, hogy Pompeji nem csak a tengeri keres-kedésnek Compániára nézve nevezetes kikötője, hanem iparos város is volt, élénk üzleti élettel. A kisiparosok testületeket képeztek, melyeknek külön szabályai, ünnepeleik, gyűlekezési helyeik voltak. Némelyike a testületeknek, melyek tagjai nem egy mes-tersegű munkások, hanem egyszerűen oly emberek voltak, akik vigan akartak élni együtt, bizarr neveket viselt. Volt ily társasá-ga: az alvónak (Dormientes), a ké-sőn ivónak (Seribibi), sőt a kis gazembe-reknek is (Farancali). Űztek oly iparágak-at, melyek akkor is, mint napjainkban, mozgással és zajjal töltötték el az itáliai városokat. A sütemények, kolbász, gyümölcs-árusai, mint Seneka mondja, (Ep. 56, 2), kül-önböző hangon s eltérő kiáltásokkal kínl-gatták czikküket a Forum embereinek. (Farenses) neveztek őket, mert a köztere-ken tartózkodtak. A város községe bőven termelt bort s gyümölcsöket, melyeket kivitték Italia többi városába. Plinius és Colamella fel-jegyzék, hogy híres volt különösen a ká-posztája. Sőt halból is egy nemét a mártás-nak gyártották itt, melyet „garum”

* Dr. Molnár Antal „Archeologiai sták.”

Értesítés.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy Pécsen, Király-utca 2. sz. házban (előbb Weber, jelenleg Heindlhoffer-féle ház emeletén) ügyvédi irodát nyitottam. Pécsen, 1887. július 8. Dr. NICK ALAJOS ügyvéd.

Eladó vagy bére adó!

Szabad Szt.-Király községben bére adja Katona József tulajdonát képező 8 lóerejű gőzmozdonyát — egybekötött víz- és gőzmalommal együtt előnyös feltételek mellett.

Katona József, gőzmozdony tulajdonos és vízimalom bérlő.

A kösvény és osz. el. ajánlott számos házszerkezeti munkát még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a legelőnyösebb és legbiztosabb, orvosiak kipróbált készítmény, mely minden betegre teljes meggyőzővással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral feldobott más gyógyszereket próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult Pain-Expellerhez tért vissza. Ezen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúszos fájalmak, tag-azakgatások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldalfájások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bekorcsosítások által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 120 csep. és a szegényebbeknek is hozzáférhető teszi, míg másrészt a számos siker a felül kezesedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utánaotköltő azonban óvakodni kell, s csak a „horgony”-jelű ellátott Pain-Expellerrel fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany orosiához Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legtöbb gyógyszerárban.*

KRONDORFI savanyu viz friss töltésben kapható

Simon János cégnél Pécsen.

Arverési hirdetemény.

Hujmann Ferencz volt pellérdi plébános hagyatékához tartozó ingóságok u. m.:

butorok, hordók, gazdasági szerek, tehének, lovak stb. folyó évi július hó 27. 28. és 29-ik napján

délelőtti és délutáni órákban Pellérden a plébánián fognak nyilvános árverésen elárvereztetni.

Vevők tartoznak a vételért azonnal készpénzben lefizetni. Pellérd, 1887. július 18-án.

Kálmándy József körgyőző.

FEHÉR MIKLÓS

a m. k. államvasutak gépjárá vezetőjének s több kiváló gazd. gépjárá képviselője Budapest, üllőut. 25. Köztelek.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépjárában készült, tisztelettel elhárító szikratőlvél ellátott és fa-, szén- s szalmatüzelésre berendezett

6, 8 és 10 lóerejű locomobilokat

melyeknél a nagy tüszekrény folytán tüzelő anyagban nagy megtakarítás eredményeztetik; az ugyanazon gyárban készült, felülbíthatlan munkaképességű

48", 54" és 60" széles vaskeretű gőzcséplőgépeket,

két szab, s kiváló fontosságú szerk. nítással és pedig:

a) az új, maguk között négyoszlopu alakot bezáró s rostélyzat alakjában egymásra illesztett kéményfa rudaszkákból alkotott tűzcsőreca, mely által a tűzcsőben 180-szor kevesebb szem. megveszendőbe; b) a meghosszabbított tűzcső-asztal, mely a szalmának egy második kirázását eszközöli s mi által a szalma kétsz. kevesebb mag marad vissza, mint az eddig ismert legjobb gőzcséplőgépeknél, mely eredmények a m. övéri és kassai kísérleti állomások által számszerűleg hivatalosan konstataáltak.

Azonkívül ajánlom 2, 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lóerejű locomobiljaimat

hozájuk tartozó pánczéles cséplőgépekkel, valamint mindennemű járgánycséplőgépeket, Hollingsworth szénagerőlyveket, fákaszálókát, aratógépeket és minden egyéb legjobbnak bizonyult és szolid szerkezetű mezőgazdasági gépeket nagyon leszállított árak mellett.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Reszó trónörökös Ő cs. és kir. Fensége

a kiviteli cikkek bécsi mintatárlatán a krondorfi savanyu vizet a következő szavakkal tüntette ki: „Ez az a jó krondorfi. — ritkán hiányzik asztalunknál.”

Pécs és vidéke tisztelt közönségéhez!

A gyógyéval beállítva felhívjuk figyelmét a birneves

KRONDORFI

SAVANYUVIZRE.

Koronaherczegnő Stefánia-forrásra

mint a legmegbízhatóbb gyógyszerre köhögés és rekedtség, nyel-deklő-, tüdő- és gyomorhurutnál, valamint az alsótest bántalmainál.

Borral vegyítve a legfelsegesebb ital!

A krondorfi savanyut magyarországi főraktára

SCHWIMMER és KELL, Budapest.

Főraktár Pécsen: SIMON JÁNOS cégnél.

Stefánia koronaherczegnő Ő cs. és kir. Fensége

főudvarmestere:

Ő cs. és kir. Fensége a koronaherczegnő örömmel vett tudomást a „Koronaherczegnő Stefánia-forrás” kelendőségéről. Pálffy, s. k.

Hirdetemény.

A pellérdi uradalomban a tenyésztési irány változtatása miatt a merinó kosok szabad kézből jutányos áron eladó.

Venni óhajtok az uradalmi számtartói hivatalnál Pellérden bővebb felvilágosítást nyernék.

Pellérdi uradalmi intézőség.

MARGIT MAGYAR SELTERS

Gyógyforrás, Margit-víz otthonosá vál. Orvosi tekintélyünk Budapestben: Dr. Korányi, Dr. Gebhardt, Dr. Nuyss, Dr. Pócs, Dr. Kéty, Dr. Barabás; Bécsben: Dr. Hamberger, Dr. Duschnik stb. a legjobb eredmények alkalmazzák a légző-, emésztő- és húgyszervek általános hurutos bántalmairál.

Mintivóviz

prüservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Triest-Flumóban KOLERA megbetegedés ellen a „MARGIT” borral használva a legegészségesebb ital!

ÉDESKUTY L.

Ugyiszintén kapható minden gyógyszer tárbán, fúszkereskedésben és vendéglőkben.

„AZIENDA”, osztrák-francia élet- és járadék-biztosító-társaság.

Table with columns: Tagyon, Vagyón-mérleg, Teher. Rows list various assets and liabilities with monetary values.

BÉCS, 1887. május 18. án.

„AZIENDA”, osztrák-francia elemi- és baleset-biztosító-társaság.

Table with columns: Tartozik, Vagyón-mérleg, Követel. Rows list various debts and receivables with monetary values.

BÉCS, 1886. december 31. án.

Főügynökség: BEREZ KÁROLY.

Hirdetemény.

Az Osztrák-magyar banknak itt ujonan felállított fiókja 1887. évi július hó 11-én fog a király-utca 23. számú ház első emeletén levő helyiségekben megnyitni és az irodai órák egyelőre reggeli 8 óráig délutáni 2 óráig állapítottak meg.

A fióktintézet üzleti köre kiterjed:

- a) bankképes váltók, értékpapírok és szelvények leszámítolására, b) váltók, értékpapírok és szelvények bizományi beszedésére, c) váltó elfogadványok bizományi beszerzésére (az elfogadott első váltó átvétele sítb.), d) Pécs és mindkét főintézet, továbbá valamennyi bankfiók között bankutalványok kiállítására és beváltására, e) alkalmas értékpapírokra való kölcsönzésre, f) esedékessé vált, de egy évnél nem régebben lejárt szelvények kifizetésére, g) mindennemű értékpapírokhoz való szelvényivek bizományi beszerzésére, a mennyiben a szelvényivek átvétele valamely bankintézet helyén eszközölhető, h) értékpapírok és ércpénzek bizományi vételére és eladására, i) aranynek vételére, eladására, k) külföldi helyekre szóló utalványok bizományi beszerzésére, l) letéteknek a főintézetekhez való elküldés végteli átvételére, m) bankjegyeknek bankjegyekkel való kicserélése, n) ezüst pénznek bankjegyek iránti egyenértékben (al pari) való eladására — a rendelkezés alatt álló készlethez képest.

Pécsen, 1887. július 4-én.

OSZTRÁK MAGYAR BANK PÉCSI FIÓK INTÉZET.